

Po čem so kranjske muze

To se je v uvodniku šeste številke Delavske enotnosti leta 1992, nekaj več kot pred 30 leti, spraševal predsednik sindikata delavcev v kulturi Rajko Stupar, naslovnica pa je prinašala lik Franceta Prešerna s solzo na licih v barvah slovenske zastave.

Zelo aktualno je to vprašanje še danes in očitno je, kot pravi naš sogovornik v tokratni Delavski enotnosti, aktualni predsednik Sindikata kulture in varstva narave Glosa Mitja Šuštar, da bo žal aktualno še naprej. Ignoranca pristojnih je namreč velika in njihove besede obetajo bistveno več, kot potem kažejo njihova dejanja.

Rajko Stupar, dramski igralec, režiser in gledališki pedagog ter aktiven državljan, bi verjetno še danes lahko ponovil svoje takratne besede, da je najbolj skrb zbujajoče, po čem je delo kulturnikov. Iz porumenelega članka sicer izvemo veliko

o tem, koliko je financirana kulturna dejavnost in kako. Ob tem avtor pristavi, da je kultura vselej igrala obrambno vlogo naroda, in hudomušno predlaga združitve ministrstva za kulturo z ministrstvom za obrambo, saj je vlaganje v kulturo nujno za »kulturno rast in promocijo« (takrat še) nove države v svetu in za njeno samoohranitev.

Ko Stupar v sindikalni maniri problematizira položaj zaposlenih v kulturi, doda še zanimivo misel, da ti »še nikoli niso bili tako dobro in tako slabo plačani«. Eni so dobro, veliko oz. večina njih pa »ponižujoče« slabo. To, da so plače še znosne, pa pripisuje dejstvu, da kulturne ustanove pač znižujejo druge stroške, odvisno od »spretnosti direktorjev«. »V muzejih in spomeniškem varstvu so preložili kakšno že avansirano akcijo, v knjižnicah kupili

nekaj knjig manj, v gledališčih zadrževali nizke plače delavcem v tehniki, galeristi so se odrekli zahtevnejšim razstavam, zavarovalnicam ipd. Skratka v kulturi bolj ali manj vsi žremo lastne otroke. Kakor grof Ugolino v Divini comedii,« se je zapisalo Stuparju, a ta komedija se po njegovem šele začneja pri vratih, na katerih piše: »Vi, ki vstopate, vsak up pustite.« In v »imenu misleči, ki jim ni vseeno, po čem so kranjske muze«, gospodom odločevalcem sindikalist kulture sporoča: »Skozi ta vrata nikakor ne nameravamo vstopiti!« In kot **Dante Alighieri** v 14. stoletju v Božanski komediji, tudi danes najdemo mnoge razloge za boj proti krivicam in utrjevanje sporočila, da bi ljudje lahko bili v raju na tej zemlji, če bi znali živeti v slogi in ljubezni.

Mojca Matoz

NAROČILNICA NA DELAVSKO ENOTNOST, GLASILO ZSSS

de delavska enotnost

Naročam(o) izvodov Delavske enotnosti, naročilo velja od do pisnega preklica.

Naročam(o) (obkrožite):

a) Vse, redne in tematske številke. b) Samo tematske številke.

Naslov naročnika, pravne osebe:

Davčna številka naročnika, pravne osebe:

Je naročnik davčni zavezanec:

DA

NE

Naslov naročnika, fizične osebe:

Davčna številka naročnika, fizične osebe:

Naročeni izvod pošiljajte na naslov:

Redna številka Delavske enotnosti izhaja vsak drugi četrtek, tematske številke izhajajo posebej. Letno izide predvidoma 22 rednih in 8 tematskih števil. Zaračunamo samo izdane številke. Izvod Delavske enotnosti stane 1,9 € z DDV (5%), naročnikom vseh revij bomo račun izstavljali vsakih 6 mesecev, naročnikom samo tematske revije bomo račun izstavili po prejemu revije.

Datum:

Podpis in žig naročnika:

Naročilnico pošljite na naslov: Delavska enotnost, ZSSS, Dalmatinova 4, 1000 Ljubljana, ali preko e-pošte: de@sindikata-zsss.si